

Mennesker, naar de efter at have aftjent deres Værnepligt vendte tilbage, og deres Forhold som Cyklebude havde været upaaklageligt, vilde kunne vente at faa Ansættelse som Reservepostbude ved Postvæsenet, som Jernbanearbejdere eller Portører ved Jernbanen eller som faste Bude i Telegrafvæsenets Tjeneste. Mange af disse unge Mennesker har, da de gik ind i Telegrafvæsenet, troet, at de, naar de havde aftjent deres Værnepligt og vendte tilbage, vilde kunne finde en saadan Ansættelse. Men det er mange Gange sket, at det Løfte, som er givet dem gennem disse Bestemmelser, ikke er holdt, og nu har jeg til min store Forbavselse set, at der er udsendt nogle nye Bestemmelser vedrørende Cyklebudene ved Telegrafvæsenet, hvori de Løfter, der var givne dem i de gamle Bestemmelser om Ansættelse indenfor Statsinstitutionerne, er tagne ud; til Gengæld findes der ikke andet end en Bestemmelse om, at „Cyklebude udtæder af Telegrafvæsenets Tjeneste senest, naar de har opnaaet Værnepligtsalderen. Telegrafvæsenets Ingeniørdistrikt er bemyndiget til at give tidligere Cyklebude fortrinsvis Beskæftigelse ved Telegrafvæsenets Arbejdskolonner, hvorved de paagældende har Muligheder for senere fast Ansættelse som Montører eller Linieopsynsmænd.“ Men Bestemmelsen om, at de ogsaa kunde ansættes ved Post- og Jernbanevæsenet, er faldet bort. Jeg skal oplyse, at det er et meget ringe Antal af disse Bude, der kan faa Ansættelse som Linieopsynsmænd, det bliver vel en af tyve. Dette Forhold henledte det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og jeg som sagt i Fjor Trafikministerens Opmærksomhed paa, og det Svar, han gav, fandt jeg i høj Grad fyldstgørende. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Trafikminister, da jeg atter taler om denne Sag, om det er ham muligt at oplyse mig om, hvilke Skridt han har foretaget sig i den siden da forløbne Tid til Sikring af disse unge Menneskers Fremtidsvilkaar. Jeg maa dog tro, at denne Sag ligger den højtærede Minister stærkt paa Sinde, og at Staten i fuldt Maal vil opfylde den Forpligtelse, den efter min Mening her har, saa at den ikke først benytter disse unge Mennesker i en Alder fra 14 til 21 Aar og derefter, naar de staa i den Alder, da de skulde kunne tjene noget mere og skabe sig et Livserhverv, pludselig sætter dem paa Gaden. Jeg synes ikke, den Fremgangsmaade fra Statens Side er Staten værdig.

Jeg vil dernæst med Hensyn til et an-

det Spørgsmaal vende mig til den højtærede Trafikminister. Ved Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908, Lov om Lønninger ved de 4. Civiletater, er der indsat en Bestemmelse om, at der skal finde en Regulering af Tjenestemændenes Stillinger Sted hvert 5. Aar. Den første Regulering fandt Sted i 1911, og den næste Regulering skal finde Sted nu i det kommende Finansaar, og der er af de forskellige Ministerier søgt Bevillinger til en saadan Omlægning af Embederne, som vil være nødvendig efter de 5 Aars Forløb. Jeg har som Tjenestemand med Interesse sat mig ind i Spørgsmaalet om denne Omregulering af Embederne, og jeg har først og fremmest gjort det som Tjenestemand i Telegrafvæsenet. Det har altid været saaledes — det er en Opfattelse, som har bidt sig fast indenfor den Etat, jeg tjener i —, at vi ikke er ligestillede med de øvrige Etater, og ifølge det Forslag til Regulering af Embederne, der nu foreligger for den høje Rigsdag, mener jeg i hvert Fald i 2 Tilfælde positivt at kunne bevise, at Embederne indenfor Telegrafvæsenet er klassificerede længere nede end tilbørligt og retfærdigt, særlig naar man sammenligner det med Klassificeringen indenfor andre Etater, specielt Postvæsenet. De to Embeder, jeg vil tale om, er dels Embedet som Regnskabsfører ved Hovedtelegrafstationen og dels Embedet som Underbestyrer ved samme Station. Ved Lønningsloven af 1908 blev det bestemt, at Sportler og Gebyrer, som tidligere havde været forbundne med Embederne, skulde falde bort, naar Lønningsloven traadte i Kraft, og man gik indenfor Etaterne ud fra, at saaledes vilde det ogsaa ske. Indenfor Telegrafvæsenet er der ikke meget af Sportler og Gebyrer, men der er dog et Par Embeder, hvor saadant noget fandtes, deriblandt Embedet som Regnskabsfører ved Hovedtelegrafstationen. Dette Embede blev ledigt et Aar efter, at Lønningsloven traadte i Kraft, og det skete da, at en ung Mand af 13. Lønningsklasse søgte det og fik det og derved gjorde det ganske pæne og i Telegrafvæsenet enstaaende Avancement at gaa fra 13de Lønningsklasse op i 18de. Han var ganske sikkert belavet paa, ligesom alle vi andre, at de Gebyrer, der var forbundne med Embedet, nu skulde falde bort. Saa kom der imidlertid en ministeriel Resolution, i Kraft af hvilken den paagældende — jeg siger det ikke, fordi jeg misunder ham det eller mener, han ikke skulde have haft disse Gebyrer —, der tidligere havde væ-